

marzec 2017, Nr 3/138

BIAŁY KAMYK

Pismo Parafii Podwyższenia Krzyża Świętego w Jaworniku

Nawracajcie się...

KALENDARIUM LITURGICZNE

12 Marzec

Druga Niedziela Wielkiego Postu.

19 Marzec

Trzecia Niedziela Wielkiego Postu.

20 Marzec

Poniedziałek. Św. Józefa, Oblubieńca NMP.

25 Marzec

Sobota. Uroczystość Zwiastowania Pańskiego.

26 Marzec

Czwarta Niedziela Wielkiego Postu.

2 Kwiecień

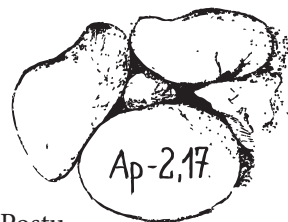
Piąta Niedziela Wielkiego Postu.

9 Kwiecień

Niedziela Palmowa, czyli Męki Pańskiej.

CZYTANIA MSZALNE NA NIEDZIELE I ŚWIĘTA

12 Marzec 2017 r.

Druga Niedziela Wielkiego Postu

Rdz 12,1-4a; Ps 33 (32),4-5.18-19.20 i 22

2 Tm 1,8b-10; Mt 17,1-9

Czystość duszy zapewnia oglądanie chwały Boga

19 Marzec 2017 r.

Trzecia Niedziela Wielkiego Postu

Wj 17,3-7; Ps 95,1-2.6-7ab.7c-9

Rz 5,1-2.5-8; J 4,5-42

Rozmowa z Samarytanką o wodzie żywej

20 Marzec 2017 r.

Poniedziałek, Trzeci Tydzień Wielkiego Postu

ŚW. JÓZEFA, OBLUBIEŃCA NMP

2 Sm 7,4-5a.12-14a.16; Ps 19,2-3.4-5.27 i 29

Rz 4,13.16-18.22; Łk 2,41-51a

Maryja i Józef znajdują Jezusa w świątyni

25 Marzec 2017 r.

Sobota, III Tydzień Wielkiego Postu

UROCZYSTOŚĆ ZWIASTOWANIA PAŃSKIEGO

Iz 7,10-14; Ps 40,7-8a.8b-10.11

Hbr 10,4-10; Łk 1,26-38

Bądź pozdrowiona, pełna łaski, Pan z Tobą

26 Marzec 2017 r.

Niedziela, IV Tydzień Wielkiego Postu

Czwarta Niedziela Wielkiego Postu, Rok A

1 Sm 16,1b.6-7.10-13; Ps 23 (22),1b-3a.3b-4.5.6

Ef 5,8-14; J 9,1-41

Uzdrowienie niewidomego od urodzenia

2 Kwiecień 2017 r.

Piąta Niedziela Wielkiego Postu

Ez 37,12-14; Ps 130,1-2.3-4.5-7a.7bc-8;

Rz 8,8-11; J 11,1-45;

Ja jestem zmartwychwstaniem i życiem

9 Kwiecień 2017 r.

Niedziela Palmowa, czyli Męki Pańskiej

Mt 21,1-11; Iz 50,4-7;

Ps 22,8-9.17-18a.19-20.23-24; Flp 2,6-11;

Mt 26,14-27,66

Męka naszego Pana Jezusa Chrystusa

POGRZEBY

Maria Teresa Kania

Maria Owczarkiewicz

Zapraszamy wszystkich do podjęcia Duchowej Adopcji Dziecka Poczętego

*podczas Mszy św. w Uroczystość Zwiastowania,
w sobotę 25 marca 2017 r. o godz. 18-tej*

I TY MOŻESZ DAĆ ŻYCIE DZIECKU...

Powiadasz, że nie?

Jestem w podeszłym wieku...? Mam już dużą rodzinę...? Straciłem właśnie pracę i lękam się, jak wyżywię własne dzieci... Leżę obłożnie chora i sama czekam na pomoc innych...

Tak, rzeczywiście, ale przecież przeraża cię świadomość, że codziennie giną dzieci nienarodzone.

Dlaczego jakaś matka decyduje się na tak straszny krok?

Istnieją setki motywów, ale zasadniczą przyczyną jest brak ufności w pewną opiekę jaką powinien otoczyć dziecko i ją – mężczyzna, ojciec i mąż. Boi się, że zostanie sama i samotna, przeraża ją perspektywa obowiązku. Oni, cała trójka – dziecko, matka i ojciec – potrzebują natychmiastowej potężnej „transfuzji” dobra i siły.

Ale, jak ja mogę im pomóc? A właśnie, że możesz! Masz przecież klucz do niezawodnego oręża, jakim jest modlitwa w ich intencji, oddająca ich w opiekę Panu Bogu, który nigdy nie zawiedzie.

Oni potrzebują modlitwy, więc jej im nie odmawiaj! Ta modlitwa wstawiennicza, to najprawdziwsza – duchowa adopcja dziecka poczętego.

Idea duchowej adopcji zrodziła się w Anglii i we Francji wkrótce po objawieniach Matki Bożej w Fatimie. Do Polski została przeniesiona przez oo. Paulinów z Warszawy. Pierwszy akt duchowej adopcji w naszym kraju miał miejsce 2 lutego 1987 r. w Warszawie. Oficjalnie podjęto ją w 1992 r. na Jasnej Górze, gdzie znajduje się Centralny Ośrodek Duchowej Adopcji. Adopcja ta jest też osobistym wypełnieniem Jasnogórskich Ślubów Narodu złożonych w 1956 r. które co roku podejmuje w naszym Kraju wiele tysięcy ludzi dobrej woli.

Duchowa adopcja jest objęciem przez 9 miesięcy modlitwą jednego dziecka, któremu grozi śmierć w łonie matki. Imię tego dziecka jest znane jedynie samemu Bogu. Modlitwą ogarniamy nie tylko dziecko, ale również jego rodziców – aby przyjęli je z miłością i dobrze wychowali. Adopcję może podjąć każdy człowiek.

W czasie jej trwania zobowiązujemy się wypełniać następujące warunki:

* codziennie odmówić jeden dziesiątek różańca i specjalną krótką modlitwę w intencji uratowania życia dziecka;

* realizować w tej intencji dobrowolne postanowienie – jak np.: post, Komunia św., adoracja Najświętszego Sakramentu, pomoc potrzebującym, walka ze złym przyzwyczajeniem itp.;

Dzieło Duchowej Adopcji podejmuje się przez złożenie uroczystego ślubowania podczas Mszy św. Specjalna ceremonia ma miejsce zwykle 25 marca w Uroczystość Zwiastowania.

Dlaczego właśnie w Zwiastowanie? Co się wtedy stało?

Młoda żydowska dziewczyna Maryja zgodziła się być Matką.

Zgodziła się, mimo że nie była jeszcze mężatką, a oznaczało to dla niej gigantyczne problemy.

Czy narzeczony – Józef – uwierzy, że to aż Duch Święty i Anioł, a nie zwykła zdrada?

Co powiedzą znajomi?

Przecież Prawo nakazywało niewierne kamienować. Zaufała i odpowiedziała – niech mi się stanie.

A on uwierzył w to, co po ludzku jest niemożliwe. I może trochę zapomniany jest niezawodnym patronem rodzin.

Maryja jest naszą orędowniczką w sprawach bardzo trudnych. Jej Macierzyństwo takie było. Ona wie, jak ratować przerażone kobiety.

Stańmy w tym dniu przed Nią i prośmy o odwagę i miłość dla rodziców naszego adoptowanego dziecka. I niechaj wytrwają oni w niej aż do szczęśliwych narodzin i potem przez całe jego wychowanie i dorastanie.

I nie zwątpijmy, choćby się wydawało, że wszystko na próżno. To co po ludzku wygląda na stracone, dla Boga jest absolutnie możliwe – On na pewno usłyszał i wysłuchał. To dziecko tak czy owak żyje, a Łaska wylana na jego rodziców daje im pomoc i szansę.

Gdy kiedyś spotkamy się wszyscy na „niebieskich polanach” podejdzie do ciebie jakiś nieznajomy i powie – To ja, Twoje dziecko, uratowałeś mnie i dzięki Tobie żyłem!

Zofia i Andrzej

Sztuka korzystania z internetu...

TEKST: WŁADYSŁAW KRZYSZTOF STARZEC

W dobie rozwijającej się techniki Internet wydaje się nieodzownym elementem życia każdego człowieka. Niejednokrotnie stawiamy sobie pytanie czy jest to dobrodziejstwo czy przekleństwo. Biskup Grzegorz Ryś podczas jednego z wywiadów powiedział: *Sztuka korzystania z Internetu to sztuka wyboru między treściami, które są bardzo dobre, dobre, średnie, niedobre i fundamentalnie złe.*

Obecne pokolenie dzieci i młodzieży jest pokoleniem „smartfonowo-tabletowym”, dla którego rzeczywistość realna przeplata się z tą wirtualną. Widoczne jest również zjawisko, w którym starsze osoby coraz chętniej używają komputera. Różnorodność portali społecznościowych pozwala na wyrażanie własnych poglądów czy poszerzanie pasji.

CZY JEST JEDNAK MOŻLIWE, ABY WYKORZYSTAĆ DOSTĘPNE W INTERNECIE TREŚCI, BY JESZCZE POGŁĘBIAĆ I UMACNIAĆ SWOJĄ WIARĘ?

Ksiądz Michał Olszewski powiedział, że nie ma drugiego takiego kraju jak Polska, gdzie przez Internet jest prowadzone tyle dzieł ewangelizacyjnych.

Surfując po Internecie odkrywamy, że wiara oraz wartości chrześcijańskie są ważne dla tysięcy osób zaglądających na tego typu portale. Istnieją grupy o charakterze modlitewnym, grupy odnowy w Duchu Świętym, czy również takie gdzie można podzielić się własnymi doświadczeniami religijnymi, bądź poszukać pomocy w chwilach słabości i zwątpienia.

Sam jestem założycielem dwóch grup religijnych na portalu społecznościowym Facebook. Pierwsza z nich to grupa „Msza Święta z modlitwą o uzdrowienie” a druga „Grupa modlitewna Św. Michała Archanioła”.

Grupa „Msza Św. z modlitwą o uzdrowienie” jest grupą, która została założona we wrześniu 2012 r., a obecnie zrzesza przeszło 36 000 członków, zarówno młodzieży szkolnej jak również seniorów.

Pierwszym i podstawowym celem tej grupy było informowanie gdzie na terenie Polski można wziąć udział w takiej mszy. Z czasem jednak coraz więcej osób zwracało się z prośbą o modlitwę. Jednocześnie wzrastała także liczba chętnych osób do ofiarowania swojej modlitwy, cierpienia oraz Eucharystii w intencjach tam publikowanych. Cała idea trzymała się zasady: *Jeśli dwaj z was na ziemi zgodnie o coś prosić będą, to wszystkiego użytych im mój Ojciec, który jest w niebie. Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich.*

cało się z prośbą o modlitwę. Jednocześnie wzrastała także liczba chętnych osób do ofiarowania swojej modlitwy, cierpienia oraz Eucharystii w intencjach tam publikowanych. Cała idea trzymała się zasady: *Jeśli dwaj z was na ziemi zgodnie o coś prosić będą, to wszystkiego użytych im mój Ojciec, który jest w niebie. Bo gdzie są dwaj albo trzej zebrani w imię moje, tam jestem pośród nich.*

Widząc ogromną potrzebę wsparcia modlitewnego zorganizowana została „Grupa modlitewna Św. Michała Archanioła”. Funkcjonuje ona jak róża różańcowa. Zrzesza przeszło 1100 członków, a każdy z nich zobligowany jest do codziennego odmawiania wcześniej przydzielonej mu tajemnicy różańca.

Wszystkie odmawiane dziennie różańce ofiarowane są intencjach publikowanych w wcześniej wspomianej grupie „Msza Święta z modlitwą o uzdrowienie” oraz za członków obu grup. Dodatkowo każdego dnia jedna osoba z grupy ofiarowuje Eucharystię oraz Komunię Świętą w tych intencjach.

Skuteczność tych wszystkich modlitw ukazują świadectwa tam publikowane. Są to świadectwa osób, które doznały szczególnej łaski od Boga. Od lipca 2016 roku przeszło 125 osób podzieliło się swoją historią uzdrowienia bądź umocnienia w wierze. Oto jedno z napisanych świadectw: Malwina napisała:

Dzięki Waszej modlitwie do Miłosiernego Boga otrzymałam wiele Łask:

- osoba mi bliska została uleczone z raka;
- operacja tęściowej powiodła się i nie było dalszych komplikacji (pomimo, iż komplikacje raczej zawsze w tym przypadku występują);
- osoba, która choruje pogodziła się z chorobą i znosi ją z pogodą ducha i odwagą;

– wielokrotnie prosząc o modlitwę uspokajałam się jakkolwiek nie było trudno i jakakolwiek sytuacja wydawała się ciężka do przebrnięcia;

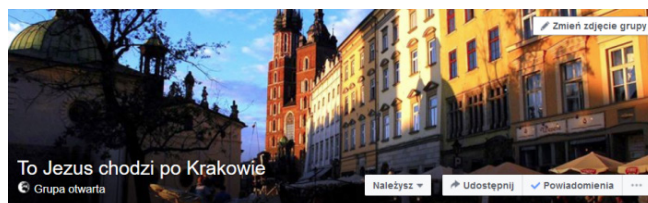
Najważniejsze jednak jest to, że wzmocniła się moja wiara w dobrych ludzi, dobre serca, dostrzegłam, że wokół jest dobro i nie jest ono jednostkowe, tylko jest tak wielu dla których nie obojętne jest „Zdrowaś Maryjo”

*za bliźniego :) i nic w zamian oprócz tej wielkiej radości którą zsyła Bóg podczas modlitwy.
Bóg Wam zapłaci :)*

Pragnę wszystkich czytelników gorąco zaprosić do odwiedzenia wcześniej wspomnianych grup oraz do poszukiwań innych stron, które pomogą Wam się rozwijać oraz rozwinąć Waszą duchowość.

Zachęcam również do uczestnictwa w różnych tego typu mszach, które regularnie odbywają się w Myśle-

nicach i w Krakowie. Dokładne informacje na temat miejsc oraz terminów można także znaleźć na portalu Facebook w grupie „To Jezus chodzi po Krakowie”. ■

REKOLEKCJE WIELKOPOSTNE W JAWORNIKU, 02.04 – 05.04.2017 R.

poprowadzi **KS. KRZYSZTOF BURDAK**, proboszcz parafii pw. św. Franciszka z Asyżu w Zabierzowie

NIEDZIELA 02.04.

- 7.00 – Msza św. z nauką dla wszystkich
- 9.00 – Msza św. z nauką dla wszystkich
- 11.00 – Msza św. z nauką dla dzieci Szkoły Podstawowej i Gimnazjum
- 15.00 – Gorzkie Żale z kazaniem pasyjnym
- 16.00 – Nauka dla małżonków i rodziców
- 16.45 – Msza św. bez nauki
- 17.30 – Nauka dla młodzieży szkoły średniej, studiującej i pracującej

PONIEDZIAŁEK 03.04.

- 7.00 – Msza św. z nauką dla wszystkich
- 8.30 – Nabożeństwo Słowa Bożego z nauką dla Gimnazjum
- 10.00 – Nabożeństwo Słowa Bożego z nauką dla Szkoły Podstawowej
- 11.30 – Odwiedziny chorych ze spowiedzią i Komunią Św.
- 15.30 – Spowiedź dla chorych i starszych
- 16.00 – Msza św. dla chorych i starszych z udzieleniem sakramentu namaszczenia chorych
- 18.00 – Msza św. z nauką dla wszystkich
- 19.15 – Msza św. z nauką dla młodzieży szkoły średniej, studiującej i pracującej

WTOREK 04.04.

- 7.00 – Msza św. z nauką dla wszystkich
- 8.30 – Msza św. z nauką dla Gimnazjum
- 10.00 – Msza św. z nauką dla dzieci Szkoły Podstawowej
- 14.00 – 16.00 i 16.30 – 18.00 Spowiedź dla wszystkich
- 18.00 – Msza św. z nauką dla wszystkich

ŚRODA 05.04.

- 7.00 – Msza św. z nauką i błogosławieństwem rekolekcyjnym dla wszystkich
- 8.30 – Msza św. z nauką i błogosławieństwem rekolekcyjnym dla Gimnazjum
- 10.00 – Msza św. z nauką i błogosławieństwem rekolekcyjnym dla Szkoły Podstawowej
- 11.30 – Nabożeństwo Eucharystyczne z błogosławieństwem dzieci w wieku przedszkolnym
- 16.30 – Msza św. dla Róż Różańcowych i Wspólnoty Komunii św. Wynagradzającej
- 18.00 – Msza św. z nauką i błogosławieństwem rekolekcyjnym dla wszystkich

Jak czytać Pismo Święte?

TEKST: WACŁAW SZCZOTKOWSKI

W poprzednim odcinku naszego cyklu w BK obiecaliśmy sobie, że będziemy czytać Pismo Święte w trosce o umacnianie naszej wiary. Bo przecież, gdy czytamy Pismo Święte, to słuchamy Pana Boga, który do nas w ten sposób przemawia i objawia się nam. Pismo Święte jak wiemy, jest jednym ze źródeł wiary. „Nieznajomość Pisma Świętego jest nieznajomością Chrystusa” – takiego argumentu użył św. Hieronim, Doktor Kościoła, autor Wulgaty, czyli przekładu Pisma Świętego z języków oryginalnych na łacinę. Skoro św. Hieronim autorytet z dziedziny znajomości Pisma Świętego odważył się na taką jednoznaczną opinię, to z pewnością zyskał taką pewność zgłębiając Słowo Boże i daremna jest z nim polemika w tym względzie. Podążając za tokiem rozumowania św. Hieronima i odpowiadając na pytanie postawione na początku, można stwierdzić niemal ze stuprocentową pewnością, że należy tak czytać, by być zawsze wpatrzonym i wsłuchanym w Jezusa Chrystusa, który w scenie z synagogi w Nazarecie po przeczytaniu fragmentu Księgi Proroka Izajasza mówi do mnie: „Dziś spełniły się te słowa Pisma”. Bo właśnie, kiedy otwieram Pismo Święte muszę mieć świadomość, że wyszedł na moje spotkanie Bóg, że mówi do mnie, że objawia mi swoje plany i mnie uświęca. Trzeba mieć na uwadze również to, że każde z czytanych słów wyszło spod Bożego natchnienia, zapisane było przez ludzi w najściślej więzi z Duchem Świętym i przepełnione jest Jego Świętą Obecnością oraz nastawione na wciągnięcie mnie w doświadczenie przeżycia Bożej tajemnicy. Bo celem czytania Biblii jest przede wszystkim spotkanie z Bogiem i otwarcie się na Jego działanie. Takie proste spotkanie z Bogiem jest owocem każdej pracy z tekstem biblijnym i każdej formy kontaktu z Pismem Świętym, a jednocześnie staje się sposobem korzystania z łaski zbawienia przekazanej nam przez Księgi święte. Jeszcze raz podkreślmy, że zawsze gdy czytamy Pismo Święte sami, czy w rodzinie, albo w gronie przyjaciół, czy też, gdy słyszymy je w kościele podczas liturgii słowa – zawsze spotykamy w nim Jezusa Chrystusa naszego Pana, Nauczyciela i Zbawiciela. Dla skonfrontowania powyższych rozważań, powołajmy się na nauczanie Kościoła zawarte w **Katechizmie Kościoła Katolickiego**:

– **101 Bóg, zstępując w swej dobroci, by objawić się ludziom, przemawia do nich ludzkimi słowami: „Słowa Boże, wyrażone językami ludzkimi, upodobniły się do mowy ludzkiej, jak niegdyś Słowo Ojca Przedwiecznego, przyjąwszy słabe ciało ludzkie, upodobiło się do ludzi”.**

– **102 Przez wszystkie słowa Pisma Świętego Bóg wypowiada tylko jedno Słowo, swoje jedyne Słowo, w którym wypowiada się cały.**

– **103 Z tego powodu Kościół zawsze czcił Pismo Święte, podobnie jak czci Ciało Pana. Nie przestaje ukazywać wiernym Chleba życia branego ze stołu Słowa Bożego i Ciała Chrystusa.**

– **104 W Piśmie Świętym Kościół nieustannie znajduje swój pokarm i swoją moc, ponieważ przyjmuje w nim nie tylko słowo ludzkie, ale to, czym jest ono rzeczywistość: Słowo Boże. „W księgach świętych Ojciec, który jest w niebie, spotyka się miłościwie ze swymi dziećmi i prowadzi z nimi rozmowę”.**

A teraz czas na przedstawienie jednej z metod na czytanie, poznawanie i rozważania tekstu Pisma Świętego, czyli pogłębione zrozumienie. Należy realizować sumiennie po kolei, krok po kroku, proponowane działania, aby przyniosły pożądane efekty.

1. Każde spotkanie ze Słowem Bożym, powinno być poprzedzone modlitwą do Ducha Świętego. Ponieważ On jest autorem Pisma Świętego, to do Ducha Świętego należy się zwrócić z prośbą o łaskę zrozumienia czytanego fragmentu Pisma Świętego. Duch Święty nam pomoże.

2. Czytamy wybrany tekst dwa, albo nawet trzy razy. Czytamy również przypisy do tego fragmentu i zaglądamy do innych fragmentów do których nas te przypisy odsyłają. Staramy się nad tym zastanowić.

3. Następnie zadajemy sobie do tego tekstu pięć pytań. Niech pomocą służą nam palce naszej ręki, które jeśli zapamiętamy, będą służyły jako swego rodzaju „ściąga”.

* PIERWSZE PYTANIE: Co w tym tekście jest o miłości Bożej i ludzkiej? Chodzi o sytuacje i słowa, które na miłość wskazują. Następnie w oparciu o tekst próbujemy na nie odpowiedzieć. **Palcem, który będzie przypominał o tym pytaniu będzie palec serdeczny na który zakładamy obrączkę, bądź pierścionek zaręczynowy.**

* DRUGIE PYTANIE: Co w tym tekście jest o grzechu? Zastanawiamy się i rozmyślamy szukając odpowiedzi na to pytanie. **Palcem, który będzie przypominał o tym pytaniu będzie palec wskazujący. Dlatego, bo czasem rodzic tym palcem „skazuje” dziecko, gdy coś przekrobało, grozi dziecku.**

* TRZECIE PYTANIE: Czy znajdujemy w tym tekście wskazówki dla naszego życia? Jeśli odpowiem, to należy je zapamiętać. **Palcem przypominającym o tym pytaniu będzie kciuk. On będzie sygnalizował, że jeśli będę podążał za wskazówkami, to będzie mi się wiodło (kciuk w geście powodzenia), jeśli będę postępował wbrew wskazówkom, czeka mnie klęska (kciuk w dół). Bóg dając mi wskazania życzy mi powodzenia i szczęścia, wskazuje drogę, którą mam podążać.**

* CZWARTE PYTANIE: Jaka jest centralna i najważniejsza myśl tego tekstu? Inaczej mówiąc – jaki można nadać temu fragmentowi tytuł, który będzie oddawał jego treść? Następnie zastanowić się i udzielić sobie odpowiedzi. **Palec, który będzie „ściągał” tego pytania, to palec nazywany środkowym. Jako ten najdłuższy i w środku będzie wyznaczał pewnego rodzaju oś, wokół której wszystko się obraca.**

* PIĄTE PYTANIE: Czego w tym tekście nie rozumiem? To pytanie daje szansę na szukanie odpowiedzi nawet po zamknięciu Pisma Świętego. Będzie ono prowokowało mnie, bym do czytania Słowa Bożego nadal wracał. **Palcem, który będzie mi przypominał o tym pytaniu, będzie palec mały. Dlaczego on? Bo jeśli go zegniami, to w swoim kształcie przypomina pytajnik.**

Spróbujmy podjąć czytanie Pisma Świętego stosując tę metodę. Na pewno będzie to pierwszy krok, aby próbować rozważać tekst natchniony i starać się go rozumieć. Takie czytanie daje większą możliwość obcowania z przychodzącym do nas Chrystusem i zapewnia radość wynikającą z rozmowy z Nim. Życzę autentycznej radości ze spotkania z Panem Bogiem obecnym w swoim Słowie. **Szczęść Boże! ■**

DOGONIĆ SZCZĘŚCIE

Życzę Ci dużo szczęścia...

Bądź szczęśliwy

Ja mam prawo do mojego szczęścia

Te słowa, zakłęcie wypowiadamy często.

Całe nasze życie to pogoń za szczęściem.

Właśnie – pogoń.

Jest tuż, tuż... już jutro...

gdy kupię...

gdy sprzedam...

gdy ona zadzwoni...

gdy on przestanie pić...

Jak bańka mydlana – krótko lśni w słońcu

I jak bańka znów znika.

No to, – gdzie? – i jak?

„Szczęśliwy mąż, który nie idzie za radą występnych,

nie wchodzi na drogę grzeszników...

lecz ma upodobanie w Prawie Pana...

Jest on jak drzewo zasadzone nad płynącą wodą...”

– poucza psalmista.

Prawo Pana mamy wpisane w nasze serca i rozum.

Prawo Pana – „instrukcję obsługi”

tego nadzwyczaj skomplikowanego urządzenia, jakim jest nasze życie.

Nie kłam, nie kradnij,

Kochaj!

Upodobać sobie Prawo Pana.

Dlatego, że Prawo - to oczywiste,

ale dlaczego, że Pana...

Upodobać - to kochać

„...Nie idź za radą występnych.

Nie wchodź na drogę grzechu...”

Nie wchodź!

Jak się ma drzewo nad płynącą wodą?

Czy nie o to nam chodzi?

Zainteresowanych udanym życiem odsyłam

– Psalm 1.

Z.P.

Po co nam Wielki Post?

TEKST: WACŁAW SZCZOTKOWSKI

Od Środy Popielcowej rozpoczęliśmy okres Wielkiego Postu. W tym okresie słyszymy w Kościele wezwanie do zmiany życia na lepsze, do nawrócenia. To coroczna szansa wielkiej przemiany. Istota tej przemiany polega na czynieniu miłosiernych uczynków, na poście i modlitwie, które to praktyki pomagają w procesie nawrócenia, a które trzeba zintensyfikować, ponieważ zaniedbaliśmy i ograniczyliśmy się w ich wypełnianiu. Tymczasem, dana nam jest okazja do mobilizacji. W tym okresie pomagamy sobie wzajemnie wspólną modlitwą np. podczas nabożeństw Gorzkich Żali i Drogi Krzyżowej. W czasie tych nabożeństw wielkopostnych, a także podczas rekolekcji, przypatrujemy się Panu Jezusowi posłusznemu i kochającemu Ojca całe życie. To stwarza nam okazję do zastanawiania się nad naszym życiem, nad tym, jak powinniśmy Pana Jezusa naśladować. Należy dołożyć wszelkich starań, aby czas Wielkiego Postu wykorzystać jak najlepiej do przezwycięzania i rozwiązywania problemu niszczącego działania zła, w sobie i w otoczeniu. Przez cały czas Wielkiego Postu towarzyszą nam słowa usłyszane w Środę Popielcową: „Nawracajcie się i wierzcie w Ewangelię”. Kiedy przystępowaliśmy do posypania głowy popiołem w pierwszy dzień Wielkiego Postu i słyszeliśmy te słowa, to jednocześnie przyjmowaliśmy na siebie zadanie, że podejmiemy wysiłek nawrócenia, bo taka jest istota Wielkiego Postu, bo taki jest cel tych czterdziestu dni. Po to dana nam jest ta łaska co roku, byśmy mogli zbliżyć się do Pana Boga, byśmy mogli podtrzymać tę więź, którą nabyliśmy w sakramencie chrztu. Jednak pomimo starań, ciągle odchodzimy od Pana Boga popełniając grzechy. Wobec tego, zawsze istnieje potrzeba walki z grzechem i wszelkim złem w naszym życiu i opowiadania się za dobrem oraz powrotem do Pana Boga. Bardzo ociężałe i nieskutecznie poczynamy sobie przez cały rok z tą przemianą, ponieważ nie chcemy o tym pamiętać, a niejednokrotnie staramy się żyć jakby Boga nie było. Dlatego byłoby wielkim niebezpieczeństwem, narażać naszą duszę na niemożność skorzystania przynajmniej raz w roku z takiego specjalnego czasu uaktywnienia, czyli szczególnej sytuacji, w trakcie której wspomaga nas Bóg swoją łaską. Nie da się pominąć faktu, że w liturgii Wielkiego Postu obecne są ślady starochrześcijańskiego zwyczaju przygotowania katechumenów do przyjęcia sakramentu chrztu. Kandydaci przez intensywną pracę nad sobą i nawrócenie porzucali starego człowieka i przyoblekali się w człowieka nowego, zrodzonego do nowego życia w Bogu, przez tajemnice paschalne Chrystusa. Właśnie to odniesienie, wymaga

od nas wielkopostnej odnowy w duchu chrzcielnego nawrócenia, czyli powrotu do prawdziwej gorliwości chrześcijańskiej i świadomości bycia dzieckiem Bożym, oraz uczniem Chrystusa. Temu zaś ma sprzyjać pokuta i rozważanie Męki Pańskiej, które to praktyki są istotnymi elementami tego wyjątkowego i intensywnego okresu w liturgii Kościoła. To tymczasem ma chronić wiarę, przywracać życiu chrześcijańskiemu czystość i podsycać ducha miłości. Aby sprostać temu wyzwaniu, chrześcijanin podejmuje decyzję dotyczącą zmiany swojego życia na podstawie wskazówek, które kieruje do niego Bóg w Piśmie Św.: „Niechaj bezbożny porzuci swą drogę i człowiek nieprawdy swoje knowania. Niech się nawróci do Pana, a Ten się nad nim zmiłuje, i do Boga naszego, gdyż hojny jest w przebaczeniu.” (Iz 55,7); „Trzeba porzucić dawnego człowieka, który ulega zepsuciu na skutek zwodniczych żądz, odnawiać się duchem w waszym myśleniu i przyoblec człowieka nowego, stworzonego według Boga, w sprawiedliwości i prawdziwej świętości” (Ef 4,22–24). Postawa nawrócenia wyraża się w porzuceniu złych czynów i niewłaściwych przyzwyczajzeń i powzięcia postanowienia przystąpienia do sakramentu pokuty i pojednania, który powinien być zwieńczeniem naszych starań podążania drogą dobra. Jest szansa, aby uciec od grzechu, swoich zniewoleń oraz wszelkich spraw, które przesłaniają nam Boga. Jak wynika z tego zdania, które usłyszeliśmy w Środę Popielcową, a które jest naszym mottem na czas Wielkiego Postu, to istnieje jeszcze drugie zadanie dla nas, które jest współzależne z nawróceniem. To zadanie, to przyjmowanie i wprowadzanie do życia Ewangelii Chrystusa. W Wielkim Poście trzeba się wsłuchać w to, co mówi do mnie Bóg. Jeśli się otworzę na to co mówi do mnie Bóg, to możliwe będzie nawrócenie. Sam nie dam rady. Któż przecież, jak nie Pan Bóg, wie najlepiej, jak uwolnić się spod władzy szatana. Trzeba podjąć współpracę z Tym, który obdarowuje łaską i czeka na odpowiedź na Jego wezwanie. Trzeba pozwolić Mu, aby nas nawrócił. Tylko On może nas wyzwolić z grzechu i zła, które nas zniewala. Dlatego właśnie nie wolno nam zmarnować Wielkiego Postu. ■

Dar serca dla dzieci z Afryki – Szmaczana laleczka

Szkoła Podstawowa w Jaworniku już od trzech lat należy do Klubu Szkół UNICEF. W związku z tym, co roku uczestniczymy w akcjach charytatywnych na rzecz dzieci z różnych części świata. Dzięki akcjom UNICEF uczniowie mogą poszerzyć swoją wiedzę o otaczającym ich świecie, poznać różnorodność krajów i kultur i co najważniejsze kształcić postawy altruistyczne.

Trzy lata temu pomagaliśmy dzieciom poszkodowanym w trzęsieniu ziemi w Nepalu zbierając pieniądze. Dwa lata temu uczniowie naszej szkoły sami zostali pisarzami tworząc książeczki o różnorodnej tematyce. Dochód z ich sprzedaży został przekazany afrykańskim dzieciom w Mali. W ten sposób dołożyliśmy małą cegiełkę umożliwiając malijskim dzieciom rozpoczęcie nauki w szkole. W bieżącym roku szkolnym po raz pierwszy uczestniczymy w IV edycji Projektu Edukacyjnego UNICEF „Wszystkie Kolory Świata”. Akcja ta składa się z kilku etapów. Najpierw uczniowie klas I–VI zostali zapoznani z trudną sytuacją dzieci w Angoli. Potem wybrali sobie dowolny kraj świata i zebrali informacje o jego mieszkańcach – popularnych imionach, strojach regionalnych, zwyczajach, kulturze itp.

Informacje te wykorzystali do stworzenia charytatywnej laleczki według własnego pomysłu. Nie była to jednak zwykła szmaciana zabawka. To symbol pomocy, jakie dzieci udzieliły swoim rówieśnikom w Afryce. W akcję włączyła się cała społeczność szkolna! Rodzice, nauczyciele i oczywiście sami uczniowie. Nasze dzieci wykazały się niesamowitą kreatywnością tworząc przepiękne, oryginalne laleczki. Z jakich krajów one pochodziły? Z Francji, Holandii, Japonii, Chin, Korei Południowej, Mongolii, Grenlandii, Kanady, Rosji, USA, Hawajów, Argentyny, państw afrykańskich i oczywiście z Polski – bardzo dużo było ślicznych góraleczek i krakowianek.

Niepowtarzalne dzieła naszych uczniów zostały zaprezentowane na szkolnej wystawie. Lalka z dalekiej Grenlandii – Eskimoska Lily wykonana przez **TOSIĘ GACZOŁ z KL. I** została ogłoszona najpiękniejszą.

Natomiast w dniu 20.02.17 r. odbył się kiermasz, na którym dzieci mogły nabyć wybraną laleczkę. Zebraliśmy aż 942, 80 zł. Cała kwota została przekazana na konto UNICEF dla dzieci w Angoli. Możemy być dumni z tego, że nasza społeczność szkolna tak chętnie i ofiarnie potrafi pomagać potrzebującym. Dziękujemy wszystkim, którzy włączyli się w realizację projektu. ■

GŁOSUJ NA LILY

Lily będzie reprezentować naszą szkołę w konkursie na najbardziej oryginalną laleczkę! Głosowanie odbywać się będzie na fan page'u projektu Wszystkie Kolory Świata na portalu społecznościowym Facebooku (www.facebook.com/UNICEFwszystkiekoloryswiata). Fan page będzie aktywny od dnia rozpoczęcia konkursu od 10.03.17. do 17.03.17 r. Każdy uczestnik będzie mógł oddać tylko jeden głos na wybraną laleczkę poprzez kliknięcie oznaczonego miejsca do oddania głosu pod zdjęciem. Gorąco zachęcamy do głosowania na Lily! Zwycięska szkoła otrzyma nagrodę.

NASZE KSIĄŻECZKI

Moja książeczka powstała w ramach innowacji „Szkolne Targi Czytelnicze 2016. W świecie poezji”.

Nosi ona tytuł „Księga Kociej Poezji”. Na okładce znajdują się filcowe kwiatuszki i dwa biegnące kotki. Strona tytułowa zawiera tytuł, rymowaną zachęcającą do przeczytania tej książeczki, czyli „Wkrocz w progi tej księgi, a poznasz wierszy moc potęgi”, oraz cytat „Obcując z kotem, człowiek ryzykuje jedynie, to że stanie się wewnętrznie bogatszy” Colette. Następna strona zawiera spis treści, który liczy sobie siedem wierszy, wszystkie wiersze są autorstwa Franciszka Klimka. Pierwszy wiersz w tej książeczce to „W dobre ręce”,

jest on o kotach, które idą do adopcji. Na ilustracji jest czarny kotek patrzący na różowego motylka. Drugim wierszem jest „Czego potrzeba kotu”. Można z niego wyczytać, co koty chciałyby na co dzień. Brązowy kotek w różowym kocyku to jego ilustracja. Trzeci wiersz: „Kiedyś...” opowiada o kotku, który odchodzi od swojej ulubionej właścicielki. Ilustracja to galaktyczny kotek w ogromnej, granatowej kokardzie. Czwarty wiersz nosi tytuł „Rzecz o wyższości”. W tym wierszu kot pokazuje, że jest lepszy od psa. W jego tle latają kolorowe piórka. Piąty wiersz pokazuje, że tak naprawdę kot i pies mogą być wspinałymi przyjaciółmi. Nosi on tytuł „Jak pies z kotem”, a dookoła niego znajdują się rybki. Szósty wiersz ukazuje kotka w ciele misia po-

larnego, a nosi tytuł „Kot polarny”. Na tych stronach jest kolaż z białych kotów. Ostatni wiersz, czyli „Koty”, opisuje zachowanie kotów. Następna strona to strona końcowa i są na niej kolorowe, kocie łapki.

W tej książeczce wykorzystałam różne techniki np. wycinanka, wyklejanka, kolaż, farby, pisaki, kredki i pastele. Moim ulubionym wierszem jest „Kot polarny”, a ilustracja to galaktyczny kotek z wielką kokardą.

Myszę, że moja książeczka zasługuje na pozytywną ocenę, ponieważ jest śliczna i starannie wykonana. Spełnia kryteria, a najważniejsze jest, to że ja jestem z niej zadowolona.

Zuzanna Sołtyś, klasa 5b

Dom parafialno-katechetyczny w Jaworniku

TEKST: ANDRZEJ PAWŁOWSKI

Historia ta zaczyna się jeszcze przed II wojną światową. Starsi opowiadają, że było już drzewo na budowę jawornickiego Domu Katolickiego. Powstawało ich w tamtych czasach wiele – choćby ten w Myślenicach nad Bysinką czy w Krakowie, gdzie dzisiaj gości... Filharmonia. Tak więc miał być i w Jaworniku zwłaszcza, że szkoła i plebania były bardzo ciasne.

No cóż, wojna zburzyła świat – drzewo gdzieś przepadło a władzę w Polsce przejęli komuniści. Zaczął się czas prześladowania kościoła, domy katolickie przywłaszczyło sobie państwo.

Owszem wybudowano w Jaworniku nową szkołę i strażnicę, ale do lat 90-tych dzieci uczyły się religii w domach prywatnych – wielu dobrze to pamięta.

Czasy się zmieniały, ale władze bywały różne – jeszcze niedawno gorzały boje, by wyrzucić religię ze szkoły, a publiczne obiekty były praktycznie niedostępne dla katolickich grup i stowarzyszeń. No cóż, przepisy, bezpieczeństwo, porządek, klucze, alarmy itd., itp. Jeszcze teraz jawornickie zuchy mają zbiórki na plebanii w... piwnicach, podobnie zresztą jak ministranci, schola, oaza i inni. W piwnicznej izbie odbywają się też spotkania przedkomunijne, przed bierzmowaniem, rodziców, a nawet raz była Rada Sołecka, aby poznać te warunki.

Od blisko 10 lat, po wyborze na sołtysa śp. Jana Świerczka zaczęliśmy snuć odważne marzenia o własnym kącie, zawsze dostępnym, gdzie parafianie mogliby się spotykać nawet w niedzielę po mszy św. na kawie i ciastku, gdzie byłoby miejsce na konieczną katechezę pozaszkolną i przedmażeńską. Gdzie spotykałyby się

grupy duszpasterskie, ćwiczyła orkiestra i chór parafialny, odbywały jasełka i inne przedstawienia, były wystawy prac czy spotkania z ciekawymi ludźmi, a nawet bezalkoholowe zabawy dla naszej młodzieży. Może też biblioteka katolicka, czy sklepik z prasą i dewocjonaliami. Lista oczekiwań była bardzo długa.

Pisaliśmy już o tym w BK w czerwcu 2008 r. Sprawa ta była poruszana na spotkaniach Rady Parafialnej i Sołeckiej. Wreszcie w grudniu 2008r. zrobiona została wizja lokalna w parafii rodzinnej Pana Jana w Wodzisławiu Śl., gdzie kończono właśnie Dom Katolicki. Powstał ambitny projekt koncepcyjny obiektu na miarę XXI w. zlokalizowanego na działce naprzeciwko szkoły. Plan przewidywał także wykorzystanie Domu do utworzenia brakującej w naszych szkołach stołówki i świetlicy.

Jednak trudno było podjąć tak wielkie wyzwanie w obliczu dużych i koniecznych wydatków bieżących parafii (malowanie wnętrza i remonty otoczenia kościoła). Optymizmu nie budził też narastający kryzys gospodarczy (2008–09) i zamknięcia największego lokalnego pracodawcy – fabryki papierosów. Tak więc, Dom Katolicki musiał poczekać na lepszy czas.

Sprawa odżyła w roku 2014, gdy nieoczekiwanie wydawało się, że finalizują się długotrwałe starania Rady Sołeckiej i mieszkańców Jawornika o wybudowanie nowego przedszkola. Gmina wystąpiła do parafii o odsprzedanie na ten cel wspomnianej już działki naprzeciw szkoły. Władze kościelne wyraziły zgodę, została ustalona cena. Pozostało tylko to przeprowadzić i budować piękne przedszkole, którego prezentacje już nam pokazywali władze gminy i powiatu, starający się o wybór na następną kadencję.

W tej sytuacji Ksiądz Proboszcz zaproponował, aby pieniądze uzyskane ze sprzedaży działki przeznaczyć na budowę domu katechetyczno-parafialnego zlokalizowanego w miejscu lasku przy parkingu obok plano-

wanego przedszkola. Rada Parafialna i władze kościelne poparły tą inicjatywę.

Ale, głosowania się odbyły i obietnice wyborcze... rozplynęły we mgle. Choć ostatnio znowu pojawiły się jakieś iskierki nadziei – no cóż kolejne wybory już za rok.

Jednak w Kościele, co raz się mądrze postanowi, zwykłe nie ginie.

Początkiem 2016 r. wycięty został lasek i przygotowany teren. Ksiądz Proboszcz poinformował parafian, że przystępujemy do budowy naszego Domu, a taca z każdej ostatniej niedzieli miesiąca została przeznaczona na ten cel.

Pojawiły się też głosy sceptyczne, że dom parafialno-katechetyczny to zbędny zbytek obciążający tylko parafię. Jednak myślę, że otwarta dyskusja w tej sprawie rozwiała wątpliwości. Pisaliśmy o tym już w BK z sierpnia 2016 r., przytaczając słowa Papieża Franciszka, że chrześcijanin ma obowiązek odważnego podejmowania ciągłych wyzwań – „zamieńcie kanapę na buty wyczytane, Jezus was poprowadzi”.

Opracowano funkcjonalny projekt i znaleziono solidnych wykonawców. Większości spraw konsultowanych jest z lokalnymi fachowcami pozostającymi blisko Parafii.

I wreszcie pod koniec lipca 2016 r., przebywający w Jaworniku w ramach ŚDM włoski kardynał Agostino Vallini poświęcił plac pod budowę, a początkiem sierpnia ruszyły prace ziemne. Dzisiaj widzimy już piękny obiekt pokryty lśniącem dachem, gdzie całkiem niedawno zamontowano okna. Obecnie przygotowywane są prace we wnętrzu.

Do domu wchodzi się przez wiatrołap od strony północnej. Z małego korytarzyka na lewo prowadzą schody na poddasze, dalej jest pomieszczenie na kotłownię. Na wprost przez podwójne drzwi wchodzimy do dużej Sali ok. 15x7m z wygodnym wyjściem na południowy taras. Obok niej (na prawo od wejścia) znajduje się pomieszczenie pomyślane jako kuchenka, barek, a może i sklepik. Z niewielkiego korytarzyka wchodzi się do toalet, a przy wyjściu jest miejsce na małą szatnię. Na pięterku od południa znajdują się dwie średnie salki (po 7x4 m), jedna z nich jest przedzielona na dwie części, oraz mniejsze pomieszczenia przeznaczone na toalety, łazienkę i ewentualnie kuchenkę. Z korytarzyka wychodzi się na niewielki tarasik nad wiatrołapem, choć północny jednak z pięknym widokiem na kościół i zachodzące słońce. Poddasze może służyć na miejsce spotkań mniejszych grup, częściowo może też być w razie potrzeby zaadaptowane na małe mieszkanie czy pokoje gościnne.

Cieszymy się, że rośnie nasz Dom, dziękujemy wszystkim, którzy w jakikolwiek sposób przyczyniają się do jego powstania. Dziękujemy parafianom, którzy składają swe ofiary w czwartą niedzielę miesiąca na tacę, a w sposób szczególnie indywidualnym ofiarodawcom wspierającym materialnie to dzieło.

Bóg zapłać i szczęść Boże! ■

JEZUS WYDANY

*Judasza wydał Żydom Jezusa
Na haniebną mękę
Całując Zbawiciela aby odebrać
Trzydzieści srebrników na rękę*

*Pojmany Jezu w drodze z Ogrójca
Bity kopany popychany
I prowadzono Go jako skazańca
Jezusa Bożego wybrańca*

*Piłat skazał Jezusa na ubiczowania
Przywiązali katowali aż do kości
Niewinnego i Znienawidzonego Jezusa
Bijąc okrutnie nie znając litości*

*Złożono Jezusowi z ciernia koronę
Która upleciona była za mała
Wciśnięto na głowę siłą
Aż się z pod niej krew polała*

*Krzyżem boleści został obnażony
Baranek Boży bez skazy
Dźwiga ciężkie brzemie Krzyża
W drodze na Golgotę upada trzy razy*

*Jezu Przez Twoją mękę i ukrzyżowanie
Nauczysz jak kochać i przebaczać
A przez Twoją śmierć i konanie
Daleś wszystkim odkupienie Panie*

Dziadek Roman

Wiosna, wiosna idzie!!!

Zapraszamy chętne i dzielne dzieci do wspólnej pożytecznej zabawy w naszej Gromadzie, w każdą sobotę o godz. 11.00 (do 12.30) na plebanii.

Instruktorzy, Rodzice i Zuchy
Gromady Zuchowej „Dookoła Świata”
im. Janka Wędrowniczka

Karnawał

TEKST: EDYTA AJCHLER

Tradycją w naszym przedszkolu jest organizowanie zabawy karnawałowej, która jest wspaniałą okazją do wspólnej zabawy. W Przedszkolu Samorządowym w Jaworniku zabawa odbyła się w czwartek, 26 stycznia. W specjalnie na ten cel udekorowanych salach, dzieci z każdej grupy wiekowej przebrane były w barwne stroje i mogły przenieść się do Krainy Baśni. Wśród postaci jakie można było spotkać na przedszkolnej sali balowej znalazły się księżniczki i wróżki, bohaterowie komiksów i bajek. Dzieci mogły do woli hasać i tańczyć przy muzyce, chętnie brały udział w proponowanych zabawach i konkurencjach np.: taniec z balonem, taniec na gazecie, taniec wokół krzeseł i wiele innych. Zwycięzcom zostały wręczone nagrody. Nauczycielki zadbały także, aby każde dziecko uwiecznić w pięknym stroju na pamiątkowym zdjęciu.

Przez cały czas trwania balu na twarzach dzieci panował uśmiech. Gdy tancerze poczuli zmęczenie mogli rozkoszować się przerwą na słodki poczęstunek. Zabawa przebiegała w miłej i radosnej atmosferze. Było bardzo radośnie, kolorowo i zabawnie. Tego dnia wszystkim uczestnikom balu towarzyszyły niesamowite emocje i niezapomniane przeżycia. ■

4 III – Święto św. Kazimierza królewicza

DZIAŁ „KAMYCZEK DLA DZIECI” OPRACOWAŁA LUCYNA BARGIEŁ

Dzień Świętego Kazimierza resztki zimy uśmierza

Święty Kazimierz urodził się na Zamku Królewskim Wawelu w Krakowie, w 1458 r. Na dworze królewskim bardzo szanowano obyczaje religijne, a młody królewicz, otoczony licznym rodzeństwem (5 braci i 7 siostr) wychowywany był nawet w pewnej surowości. Kazimierz i jego bracia podczas nauki mieszkali poza Krakowem. Żyli w surowej prostocie: w lecie nosili ubrania ze zgrzebnego sukna, zimą kozie kożuszki, jedli proste potrawy, spali na twardych posłaniach, a czasu na wy-

poczynek i zabawę mieli niewiele. Po takim wychowaniu Kazimierz już do końca życia stosował wszelkiego rodzaju dobrowolne wyrzeczenia i umartwienia. W życiu religijnym pielęgnował nabożeństwo do Matki Najświętszej. Wiele czasu poświęcał modlitwie, a wcześniej rano szedł do kościoła adorować Najświętszy Sakrament. Widywano go nawet klęczącego przed zamkniętymi drzwiami świątyni.

/brewiarz.pl/

Módl się za nami, św. Królewiczu

Bo chcemy z tobą w niebieskiej

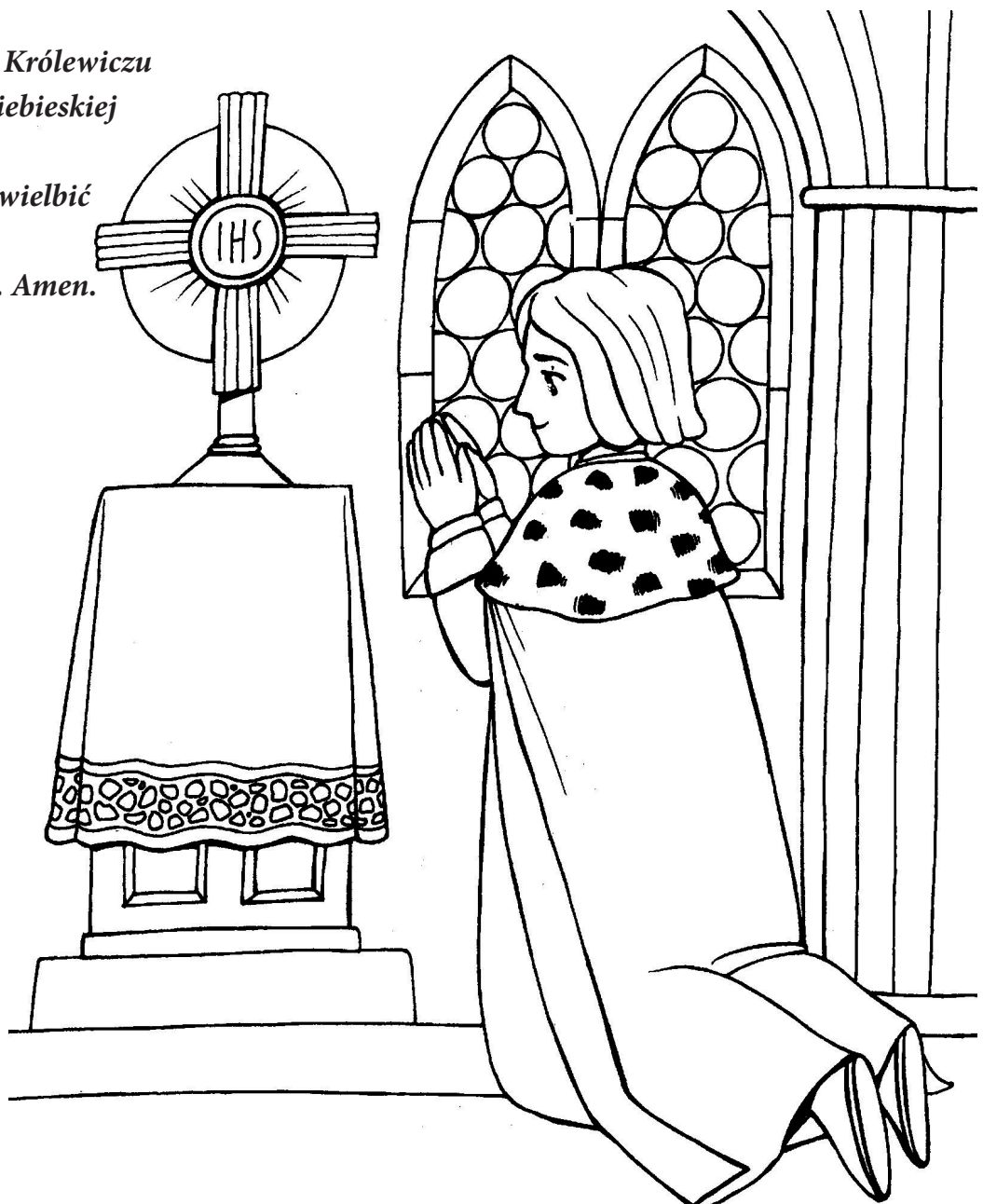
ojczyźnie

Pieśnią wdzięczności wielbić

Boga w Trójcy

Przez wszystkie wieki. Amen.

**POKOLORUJ
KAZIMIERZA
KRÓLEWICZA**

Z niecierpliwością oczekujemy na przyjście wiosny. Mam dla was krzyżówkę z zagadkami związaną z nową porą roku, rebusy – jeżeli je rozwiążecie, przeczytacie nazwy wiosennych kwiatów i Panią Wiosnę do pokolorowania.

1. Mieszka przy ziemi,

Pod niebem śpiewa,

Jego piosenka

Wiosnę przywiewa.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

2. Wracamy. Nowina wesoła.

Pozdrawiamy nasz kraj kochany.

Szukajcie, już brzozy dokoła.

Kle... Kle... Kle...

Kto woła?

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

3. Przyszła wiosna do lasu

z kluczykiem przy pasku.

A te klucze „pachnące”

Można znaleźć na łące.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

4. Ulepiła pod oknem

Swego gniazdka połowę.

A już ćwierka wesoło,

Że mieszkanie gotowe.

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

5. Niedługo zima pryśnie –

Śnieg już przebiłem,

Bo jestem...

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

6. Co to za kotki

na drzewach siedzą,

myszy nie łowią,

ptaszków nie jedzą?

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Zagadki zaczerpnięte z „Zabawy w nauczaniu początkowym”
Wandy Hemmerling

Rebusy

WA

ŁA SY

S

DNIA

4

CZBA

A

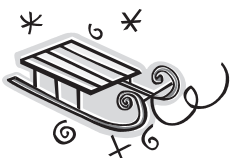

RAT

WRO

SA

KO

K

BULE

INTENCJE MSZALNE 12.03.2017–9.04.2017 (STAN Z DNIA 27.02.2017)

12.03. Niedziela

- 7.00 ++Maria i Józef Polewka, Karol syn, Stanisław i Salomea Polewka, Anna Wilkołek, Joanna Suder;
 9.00 ++Józef Tomal, Maria żona, Ludwik Hudaszek, Maria żona i zmarli z ich rodzin;
 11.00 ++Franciszek Lucha, Maria żona, Jan i Marek synowie, Jadwiga synowa;
 15.30 ++Antoni Prokocki, Salomea żona, Bronisław i Czesław synowie;

13.03. Poniedziałek

- 7.00 +Amalia Wilkołek – od rodziny Podobów z Jawornika;
 17.00 +Helena Podoba – od wnuczki Angeliki z rodziną;

14.03. Wtorek

- 7.00 ++Józef Polewka, Józef i Kazimiera rodzice;
 17.00 ++Jan Polewka, Helena żona, Tadeusz i Adam synowie;

15.03. Środa

- 7.00 +Roman Szlachetka – od córki Jolanty z rodziną;
 17.00 ++Anna Kurowska – rocznica śmierci, Stefania i Jan – rodzice, Franciszek Róg, Władysław Szlachetka, Stanisław Kurowski;

16.03. Czwartek

- 7.00 +Kazimiera Sołtys – od Wojciecha Polaka rehabilitanta;
 17.00 ++Wiktoria Szlachetka, Stanisław i Karolina Gorączko, Józef i Helena Szlachetka, Władysław Szlachetka;

17.03. Piątek

- 7.00 rezerwacja;
 17.00 +Łukasz Włoch – od rodziny Sentyszów;

18.03. Sobota

- 7.00 ++Anna Polewka – 4.rocznica śmierci, Józef mąż, Władysław i Anna Samek, Maria Polewka;
 17.00 +Janusz Woźnica – 2.rocznica śmierci – od żony i synów;

19.03.2017 Niedziela

- 7.00 ++Józef Ostafin, Bogusław i Marian Kochan, Albin i Wiktoria Ostafin, Tadeusz, Maria i Kazimiera Woźniak i ich rodzice, Halina Hodana;
 9.00 ++Kazimierz Łapa, Anna i Jan rodzice, Helena siostra, Jan Podmokły, Maria żona, Janina córka;
 11.00 ++Zofia Motyka, Jan mąż, Walentyna Domanus i Aleksander mąż;
 16.00 ++Julian i Zofia Postawa, Tomasz Żarski i Krzysztof Kasperczyk;

20.03.2017 Poniedziałek

- 7.00 +Franciszek Łapa – od wnuka Marka z rodziną;
 17.00 ++Józef Szlachetka, Antonina i Władysław rodzice;

21.03.2017 Wtorek

- 7.00 +Urszula Dymek – od Ireny Owczarkiewicz;
 17.00 +Józefa Prokocka – 22.rocznica śmierci;

22.03.2017 Środa

- 7.00 +Helena Podoba – od córki Teresy z synami;
 17.00 +Halina Hodana – 8.rocznica śmierci;

23.03.2017 Czwartek

- 7.00 ++Zmarli z Róży Stanisławy Polewka i zmarli z ich rodzin;
 17.00 ++Adam Łapa – 40.rocznica śmierci, jego rodzice Jan i Józefa Łapa, oraz dziadkowie Józef i Zofia Szlachetka, Franciszek i Franciszka Łapa;

24.03.2017 Piątek

- 7.00 rezerwacja;
 17.00 rezerwacja;

25.03.2017 Sobota

- 7.00 Za rodziny – od I Kręgu DK;
 17.00 ++Adelajda Sołtys – 12.rocznica śmierci, Józef mąż i Zdzisław Szymański;

26.03.2017 Niedziela

- 7.00 ++Józef Świerczyński, Julia żona, Józef Sala, Rozalia żona, Danuta i Anna córki i Władysław syn;
 9.00 ++Tadeusz Bednarczyk, Mikołaj i Rozalia jego rodzice, Jan Piszczek i Rozalia żona;
 11.00 rezerwacja;
 16.00 ++Jan i Władysława Tomal;

27.03.2017 Poniedziałek

- 7.00 +Amalia Wilkołek – od rodziny Bochenków;
 18.00 +Helena Podoba – od sąsiadów;

28.03.2017 Wtorek

- 7.00 +Roman Szlachetka – od córki Moniki i wnuczki Jagody z rodziną;
 18.00 ++Józef Bujas, Maria i Franciszek rodzice;

29.03.2017 Środa

- 7.00 ++Jan i Wiktoria Hudaszek oraz zmarli z rodzin Hudaszków i Wilkołków;
 18.00 rezerwacja;

30.03.2017 Czwartek

- 7.00 +Urszula Dymek – od rodziny Jezioro;
 18.00 ++Helena Zborowska – 7.rocznica śmierci, Władysław mąż i Dominik wnuk;

31.03.2017 Piątek

- 7.00 rezerwacja;
 18.00 +Marian Górka – od rodziny Wróbel z Oświęcimia;

01.04.2017 Sobota

- 7.00 +Joanna Filuciak – od syna Sławomira z rodziną;
 18.00 rezerwacja;

02.04.2017 Niedziela

- 7.00 rezerwacja;
 9.00 ++Pomordowani w Pacyfikacji Jawornika;
 11.00 Dziękczynienie za wspólnie przeżyte lata z prośbą o dalsze błogosławieństwo i opiekę Matki Bożej;
 16.00 ++Wiktoria Szlachetka, Tadeusz Tomal;

03.04.2017 Poniedziałek

- 7.00 +Franciszek Łapa – od wnuka Piotra z rodziną;
 18.00 Dziękczynno-błagalna w 10.rocznicę urodzin Dominika;

04.04.2017 Wtorek

- 7.00 +Helena Podoba – od współpracownic Zofii i Krystyny;
 18.00 +Helena Baczyńska – 17.rocznica śmierci;

05.04.2017 Środa

- 7.00 +Antoni Jastrzębski – 1.rocznica śmierci;
 18.00 ++Stanisław Góralik, Karolina żona i dusze w czyśćcu cierpiące;

06.04.2017 Czwartek

- 7.00 +Alojzy Rączka – od syna z rodziną;
 18.00 +Łukasz Włoch – od wujka Adama z żoną;

07.04.2017 Piątek

- 7.00 ++zmarli poleceni w wypominkach rocznych;
 18.00 +Urszula Dymek – od chrześniaka Jakuba;

08.04.2017 Sobota

- 7.00 +Joanna Filuciak – od sąsiadów Alama i Łojas;
 18.00 ++Stefania i Stanisław Łapa, ich rodzice Franciszek Węgrzyn, Ewa, Józef, Alicja i Stanisław Łapa;

09.04.2017 Niedziela

- 7.00 Za Różę Zofii Hudaszek i ich rodziny;
 9.00 +Marian Górka – od syna Andrzeja z rodziną;
 11.00 Za parafian;
 16.00 +Wojciech Tomal – 3.rocznica śmierci – od żony z rodziną;

Uczestnicy IV edycji Projektu Edukacyjnego UNICEF „Wszystkie Kolory Świata”

Jawornickie zuchy z gościnnej salki na plebani... wychodzą harcówać na polu

Karnawał w Przedszkolu

Karnawał w Przedszkolu

BIAŁY KAMYK – redaguje zespół. **Opiekun:** ks. Mariusz Grzechynka;
Redakcja: Lucyna Bargieł, Andrzej Pawłowski, Wacław Szczotkowski (redaktorzy wydania), Monika Zając, Anna Kowalska, Beata Kielbowicz, Elżbieta Łabędzka, Wiktoria Sułowska, Elżbieta Węgrzyn;
Skarbnik: Bogumiła Węgrzyn; **Skład:** Małgorzata Gumularz; **Strona internetowa:** Michał Pawłowski;
Foto: Paweł Ciaputa, **Adres:** bkamyk@op.pl;